

possit, n. 5 l. 7 tit. 1 part. 7.—an idem operetur, quod privilegium, quantum ad hoc, scilicet ut soli certi homines officium exercere possint, vel rem certo pratio vendant, vel quid simile, n. 2 l. 2 tit. 7 part. 5.—Et illud quod privilegio acquiri potest, etiam præscriptione acquiritur, dic. num. 2 dict. 1. 2.

PRÆSCRIPTIO non habet, vel an habeat locum, vel an currat, vel non currit, vel an procedat, vel non procedat, etc.—non habet locum in monachis volentibus præscribere obedientiam, n. 2 l. 50 tit. 7 part. 1.—non habet locum in rebus ecclesiæ, nisi quando res sunt in domicilio ecclesiæ, n. 1 l. 6 t. 29 part. 5.—decimarum, an habeat locum in personis laicorum, ibidem.—an habeat locum in his, quæ meri imperii sunt, n. 5 l. 6 tit. 29 part. 5.—Et quot anni sufficiant cum tractatur de præscriptione jurisdictionis inter privatos inferiores dominos, dict. n. 5.—Præscriptio an habeat locum in redditibus regalibus, et tributis, et an isti rebus sacris æquiparentur, n. 4 l. 6 tit. 29 part. 5.—non habeat locum in rebus quæ omnibus sunt communia, n. 1, 2 et 5 l. 7 tit. 29 part. 5.—Et an idem sit dicendum, si istæ res præscribantur tempore immemoriali, dict. n. 1 in princ.—Præscriptio immemorialis jam, quod in viis, et plateis, et alia communia non habet locum, ut supradictum est, an idem sit dicendum in terminis civitatis præscribendis, quæ non sunt exitus, vel defessæ, etc. ibidem.—an habeat locum in illis rebus in quibus cadit possessio, licet non dominium, ibidem.—an habeat locum in servitutibus rerum quæ sunt in usu publico, et quando, dict. n. 1.—an habeat locum in rebus ecclesiæ, et quando, et per quantum tempus, n. 1 l. 7 tit. 29 p. 5.—etiam statuaria, an habeat locum in filiis constitutis in patris potestate, n. 2 l. 8 tit. 29 part. 2.—bene curret contra filium in patris potestate constitutum, quando patri ususfructus rei non quæreretur, n. 4 dict. 1. 8.—triginta annorum an currat contra prodigum, cui bona interdicta sunt, n. 2 l. 11 tit. 29 part. 5.—non habet locum, quando quis errat in facto proprio, credendo rem cum titulo possidere, cum ita non sit, gloss. l. 14 tit. 29 part. 5.—an habeat locum, ubi erratur in jure, id est, credendo possidere cum titulo, cum titulus nullus sit, n. 5 l. 14 tit. 29 part. 5.—Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu, ibidem.—Præscriptio an habeat locum, quando quis emit rem ecclesiæ sine solemnitate à jure requisita, credens illam esse suam, n. 5 supradict.—cum bona fide causata ab errore juris, etiam in contractu à jure reprobato, an procedat in præscriptione longissimi temporis, ibidem. in dict. n. 5 in ejus fine.—an habeat locum in re alteri pro pignore data, et quando, n. 2 l. 17 tit. 29 part. 5.—an procedat, etiamsi præscribens ignoret titulum in initio possessionis, dum tamen superveniat tituli scientia ante præscriptionem completam, n. 5 l. 18 tit. 29 part. 5.—cum mala fide, an procedat in actionibus personalibus, n. 2 l. 22 t. 29 part. 5.—non habet locum in re locata, sive conducta, n. 3 dict. 1. 22.—libertatis jam mortui post quinquennium habet locum, etiam contra pupillum, n. 5 l. 25 ibidem.—qualiter procedat contra ecclesiam in quibus-

cumque actionibus, et quibuscumque rebus, n. 1, 2, 3 et 6 l. 26 tit. 29 part. 5.—an habeat locum in emente rem alteri pro pignore obligatam, et quando non, n. 2 l. 27 tit. 29 part. 5.—quadragenalis, an habeat locum in hospitalibus, seu in aliis locis piis, sicuti in ecclesia, n. 4 l. 26 ibidem.—an procedat contra absentem ex causa probabili et necessaria, vel probabili tantum, n. 1 l. 28 tit. 29 part. 5.—non currit in donatione propter nuptias, neque in arrarum donatione, n. 4 in med. l. 1 tit. 11 part. 4.—longissima, vel alia quælibet, an habeat locum in bonis majoriæ, vel in tota ipsa majoriæ, n. 2 in quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et quid si præscribens habeat titulum, etiam invalidum, ibidem. in quæst. 4 dict. 1. 5.—Et an in præscriptione longissima requiratur titulus, et ex illo titulo corroboretur, d. n. 5 in quæst. 4 dict. 1. 10 tit. 26 part. 4.—Præscriptio non currit agere non valenti, dict. n. 5.—feudi an procedat contra dominum, vel agnatos, qui ad illud fuerunt vocati, n. 5 in princ. l. 10 tit. 26 p. 4.—Et an talis præscriptio habeat locum contra ipsum vassallum, d. n. 5 d. l. 10 t. 26 p. 4.—Præscriptio non habet locum, quando emptor scit rem, quam emit, esse alienam, n. 2 l. 54 per text. ibi, t. 5 p. 5.—effectualiter non currit impedito impedimento juris, vel facti, n. 5 l. 7 tit. 6 part. 6.—an habeat locum in bonis majoriæ, num. 4 in princ. et ubi se refert, l. 6 tit. 11 part. 6.—Et an petitioni hæreditatis præscribatur decem annis, n. 1 l. 7 per text. ibi, t. 14 part. 6.—Præscriptio non procedit, nisi adsit præscribendi titulus, dict. n. 1.—Et an divisio præstet justam præscribendi causam, n. 2 l. 1 tit. 15 part. 6.—Et an, et quando minori restitutio detur contra præscriptionem contra eum perfectam, num. 1 cum aliis, l. 9 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Præscriptio an currat contra minorem, qui veniam ætatis impetravit, dict. n. 1. dict. 1. 9.—Et quid si talis præscriptio cepta fuit cum defuncto, ibidem. in n. 5.—Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, et à quo tempore incipiat currere quadriennium, n. 6 et 7 ibidem.—Præscriptio an currat contra pupillum, n. 5 dict. 1. 9 per text. ibi.—Et an contra Regem, ecclesiam, universitatem, vel rempublicam possit res præscribi, et qualiter istæ personæ restituantur, et an post quadriennium; et plura in ista materia vide per gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et res dicitur alienari per præscriptionem, n. 7 ad fin. dict. 1. 10 tit. 19 part. 6.—Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi, vel fisco, n. 8 in med. dict. 1. 10.—Præscriptio non currit contra possidentem rem, n. 2 l. 25 t. 14 part. 7.—triginta, vel quadraginta annorum, an locum habeat in arboribus, qui scindi petuntur, eò quòd grave damnum ex eis vicinis datur, n. 17 ad fin. l. 28 t. 15 part. 7.

PRÆSCRIPTIO INCHOATA, VEL COEPTA.—Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata, an per supervenientiam dotis interrumpatur, quia data fuit in dotem, n. 5 leg. 8 t. 29 part. 5.—Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus, ibidem.—Præscriptio inchoata cum bona fide, an sufficiat, etiamsi postea mala fides supervenerit, n. 1 l. 12 tit. 29 part. 5.—Et quid sit in hoc de jure canonico; et quid si superveniat mala fides post completam

præscriptionem, ibidem.—Et an sit tutus in foro animæ, ubi post completam præscriptionem supervenit scientia rei alienæ, ibidem.—Et an idem sit in eo, qui bona fide ignorans præscripsit contra delictum, an sit tutus in foro conscientiæ, dict. n. 1 dict. leg. 12 t. 29 p. 5.—Præscriptio incepta in præsentia illius, qui postea causa reipublicæ se absentavit, si impleta sit in ejus absentia, an valeat, n. 5 l. 28 tit. 29 part. 5.—Et quid si præscriptio quæ cepta fuit in absentia, compleatur in ejus præsentia, ibidem.—Et quantum tempus ei detur ad istam restitutionem petendam, ibidem.

PRÆSCRIPTIO INTERRUPTUR, VEL IMPEDITUR.—Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata, an per supervenientiam dotis interrumpatur, quia data fuit in dotem, n. 5 l. 8 tit. 29 part. 5.—Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus, ibidem.—Præscriptio causata ex titulo nullo, an valeat; et quid si superveniat defectus tituli, an interrumpatur præscriptio, n. 5 l. 18 t. 29 p. 5.—Et an sufficiat probare justissimam credulitatem tituli, dict. n. 4 dict. 1. 18.—Præscriptio interrupta impedit præscriptionem, et in qua possessione istud procedat, n. 2 l. 29 tit. 29 p. 5.—interrumpatur, si qualitas rei mutetur, ibidem in fin.—an semper interrumpatur sola citatione, an verò cum litis contestatione; et quid in usucapione, n. 5 dict. 1. 29.—interrumpitur per solam missionem executoris de jure canonico secundum Baldum, quem refert, dict. n. 5.—Et ista civilis interruptio fit tantum super actione proposita, et non super alia, et remissiones circa istam interruptionem præscriptionis, ibidem.—Præscriptio qualiter interrumpatur, si debitor renovasset debitum, et quando, n. 4 ibidem.—Præscriptio tamen completa agnitio debiti nihil operatur, n. 4 dict. 1. 29 tit. 29 part. 5.—Præscriptio an interrumpatur per litis contestationem factam coram arbitro, vel arbitratore, ibidem. n. 5.—qualiter interrumpatur, si præscribens sit potens, vel moriatur infante relicto hærede sine tutore; et an idem sit dicendum in actione personali, quod in reali, n. 1 l. 50 tit. 29 part. 5.—Et quid si præscribens sit vagabundus, n. 2 dict. 1. 50 t. 29 part. 5.—Præscriptio an interrumpatur apud Deum ex tacita populorum murmuratione, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—non impeditur, si non adsit ibi possessio civilis, n. 5 l. 10 tit. 26 part. 4.

PRÆSCRIPTIO RENUNTIARE: Præscriptio, an possint partes renuntiare per pactum, et an possit concedi per privilegium, quòd non currat præscriptio contra aliquem, n. 1 l. 1 tit. 29 part. 5.—Præscriptione an videatur renuntiare in causa in qua præscriptio posset renuntiare, si pars promittit aliquid perpetuò observare, vel attendere, ibidem. in dict. n. 1.—Et an legi Tauri possint partes renuntiare qua disponitur quòd juri exequendi præscribatur decennio, ibidem.—Præscriptio continuatur in tributis Regis, licet debitor tributis alio solvat, vel alius pro Rege colligat, n. 6 l. 6 tit. 29 part. 5.—an continuetur hæreditate jacente, etiam sine possessione, n. 2 l. 29 tit. 29 part. 5.

PRÆSENS semper intelligere præsumitur, quod nota pro teste dicente, se præsentem, scilicet et intelligente, n. 2 l. 8 tit. 6 part. 5.—quando dicatur esse dominus

quantum ad præscriptionem decem, vel viginti annorum, n. 5 l. 19 t. 19 p. 5.—Et quando dicatur præsens in Provincia, ibidem.—Præsens intelligere præsumitur, et an audire sequatur intelligere, n. 5 l. 5 tit. 9 p. 4.—consentire videtur, si cum probibere potuit, illud non fecit, num. 1 per illum text. ibi, leg. 6 tit. 1 part. 5.—quis dicatur, n. 1 l. 9 tit. 12 part. 5.—si taceat, an et quando consentire videatur, n. 1 l. 25 tit. 54 part. 7.

PRÆSENTARE an debeat patronus ad ecclesiam propriam illius loci, an verò extraneum, num. 9 l. 1 tit. 15 part. 1.—Præsentari an possit per patronum Religiosus de licentia sui prælati, et an consanguineus, vel filius, ibidem.—Præsentare an possit patronus illum, quid aliud habeat beneficium, ibidem.—Præsentari an possint duo, vel tres simul, etiamsi patronus præsentans sit clericus, n. 8 dict. 1. 6 tit. 15 part. 1.—Præsentare potest patronus alium, quàm primum si sit laicus, si interim Episcopus primam præsentationem non confirmaverit, n. 1 l. 7 ibidem.—In clerico verò patrono est secus, quia suam primam voluntatem mutare nunquam poterit, n. 5 ibidem.—Hoc tamen est verum, si tale jus sibi tamquam clerico competit, secus si ratione patrimonii, quia tunc sicuti laicus poterit variare, n. 2 dict. 1. 7 t. 15 p. 1.—Præsentare seipsum ad beneficium non potest clericus patronus, n. 5 ibidem.

PRÆSENTATIO Episcopi seu alii sine patrono, est ipso jure nulla, n. 2 l. 5 tit. 15 part. 1.—per patronum fieri debet de digno, aliàs non debet admitti, n. 5 ibidem.—Et an quando Episcopus illum tamquam non idoneum repellit, debeat causam assignare, ibidem.—Præsentatio facta, lite jam mota super jure patronatus, an et quando valeat, n. final. l. 9 tit. 15 part. 1.—intra quantum tempus fieri debeat, tam in patronis laicis, quàm ecclesiasticis, num. 1 l. 11 tit. 15 part. 1.

PRÆSENTATOR an præsumatur scire conditionem præsentati, n. 2 l. 25 t. 5 p. 1, et n. 5 l. 5 t. 15 p. 1.—Præsentans indignum, an privetur pro ea vice potestate præsentandi, vel non, et quid si scienter fecerit, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 1.

PRÆSENTATUS an de necessitate debeat esse Sacerdos, n. 5 in fin. l. 5 tit. 15 part. 1.—Præsentati si sint æquè idonei, et unus sit de sanguine fundatoris, an Episcopus propter hoc illum debeat præferre, n. 4 l. 6. ibidem.—Præsentatus si ab Episcopo malitiosè non admittatur si præsentans poeniteat, habebit contra Episcopum recursum, n. 5 dict. 1. 6.

PRÆSENTIA an præsumatur, an verò probari debeat, ut procedere possit præscriptio decem annorum, n. 5 l. 18 tit. 29 part. 5.—si adsit, ibidem præsumitur esse intelligentia, num. 5 leg. 5 tit. 9 part. 4.—donarii an requiratur ad hoc, ut donatio illi facta valeat, n. 4 per totum, l. 4 per text. ibi tit. 4 part. 5.—donarii non præsumitur, nisi dicatur et probetur; quòd nota pro instrumentis, dict. n. 1.—Principis quid operetur, n. 2 l. 5 tit. 1 part. 6.

PRÆSES, et præsides Provinciarum assessores habere non possunt, et est eis per leges Regni prohibitum, n. 4 l. 2 tit. 21 part. 5.—Præsides ex redditibus publicis civitatum debent habere salaria sua, n. 5 l. 10 tit. 2

part. 3.—Præses Provinciæ quis dicatur, n. 4 l. 5 tit. 5 p. 3.—Præses, qui de delicto militis cognoscit, quando illum ad suum magistrum remittere teneatur, vel non, n. 5 cum aliis ibid. l. 3 tit. 29 part. 7.

PRÆSUMITUR quis baptizatus, si inter christianos natus sit, secus si apud infideles, n. penult. l. 3 tit. 4 p. 1.—quis baptizatus, nisi evidentissimis probationibus contrarium probetur, n. 2 in fin. l. 9 tit. 4 part. 1.

PRÆSUMPTIO, et an plures præsumptiones faciant plenam probationem, n. 5 l. 11 per text. ibi tit. 4. p. 3.—quid sit, n. 2 l. 8 tit. 14 part. 3, et n. 4 l. 12 t. 6 p. 6.—legis, quæ est quemlibet vivere decem annis, an sufficiat quando quis se fundat in vita alicujus, n. 2 l. 14 tit. 14 part. 3.—quælibet sufficit ad tollendam præsumptionem de spontanea voluntate, n. 1 l. 42 t. 18 p. 3.—est pro actu in quo auctoritas iudicis intervenit, quod sit debito modo factum, num. 8 l. 60 tit. 18 part. 3.—recipit probationem in contrarium per aliam præsumptionem, n. 7 l. 115 t. 18 part. 3.—juris recipit semper probationem in contrarium, ibid. et n. 2 l. 6 t. 25 p. 4.—mali est contra intrantes per locum non consuetum intrari, n. 5 l. 15 t. 23 p. 3.—una aliam excludit, etiam violentam, n. 5 l. 46 tit. 5 part. 5.—Et an qui habet pro se præsumptionem, dicatur probare, n. 2 l. 15 t. 8 part. 5.—Præsumptio an sit contra custodes, si res custodiæ non reperiantur, vel si locus custodiæ sit fractus, et an torqueri possint, n. 4 l. 25 tit. 8 part. 5.—Et quæ veniant in nobili præsumptione excusandi delictum, n. 4 l. 17 tit. 10 part. 5.—Et quando vera probatio haberi non potest, tunc oportet procedere per argumenta et præsumptiones, n. 7 ad fin. leg. 2 tit. 11 part. 5.—Et ex quibus præsumatur contractum esse usurarium, n. 2 et 3 l. 40 t. 11 part. 5.—Et ex quibus præsumatur contractum esse simulatum, vel usurarium, ibid. in n. 6.—Et viginti sex præsumptiones simulationis, remissivè per dict. n. 6.—Præsumptio fraudis sive doli, an tollatur per protestationem præcedentem, n. 15 l. 5 tit. 6 part. 6.—in bonam partem semper est pro Religiosis, n. 5 l. 2 per illum text. ibi, tit. 10 part. 6.—Et quæ præsumptiones faciant indicium ad torturam, n. 6 et 7 l. 26 per illum text. ibi, tit. 1 part. 7.—Præsumptiones quales præcedere debeant, ut quis torqueri possit, n. 2 l. 2 per text. ibi, t. 50 part. 7, et gloss. l. 3 ibidem per illum text.—Et an parti danda sit præsumptionum et indicatorum copia, et quando, ibidem.

PRÆSTIMONIA beneficia quæ dicantur, remissivè per n. 6 l. 3 tit. 16 part. 1.

PRÆVARICATOR quis dicatur, n. 3 l. 16 tit. 7 part. 1.—Et quæ sit istorum poena, n. 4 et 6 l. 9 tit. 6 part. 1.—Prævaricatoris poena, et an ab alio quam à parte lesa poterit accusari, n. 3 l. 15 tit. 6 part. 3.

PRÆTERITIO filii cum adjectione causæ, quæ justa erat ad ipsius exheredationem, an faciat testamentum valere, vel non, n. 7 l. 10 tit. 7 part. 6.—matris habetur pro exheredatione, et quando verò ex hoc rumpatur per querelam, n. 8 l. 1 t. 8 part. 6, et n. 16 post med. l. 2 tit. 14 part. 6.

PRÆTERITUS filius rumpit patris testamentum, et quis dicatur præteritus, n. 2 et 5 l. 10 tit. 7 part. 6.—Et an

tanquam præteritus rumpat testamentum patris, quando habuit à patre legitimam in vita sua, ibid.—Præteritus, vide supra in verbo FILIUS PRÆTERITUS.

PRÆTOR non potest dare alicui licentiam ædificandi in loco publico, n. 4 l. 9 tit. 52 part. 3.

PRIMA TONSURA est ordo, num. final. in proem. tit. 6 p. 1.—an faciat quem teneri ad recitandas Horas Canonicas, n. 1 ad fin. l. 34 tit. 6 p. 1.—in quibus casibus amittatur, n. 4, 5 et 6 l. 49 t. 6. part. 1.—Amittitur per contractum matrimonij, nisi duobus casibus, n. 6 dict. l. 46.

PRIMATUS quis dicatur, et quis illum sit in Hispania, num. 3 et num. fin. l. 12 per text. ibi, et in l. 9 tit. 5 part. 1.—seu Patriarcha an possit convocare Archiepiscopos ad concilium, quando velit, gloss. magn. l. 10 tit. 5 part. 1.

PRIMITIA an sit in præcepto, et quæ quantitas debeat solvi, n. 2 l. 55 tit. 6 part. 1.—unde dicatur, et quid debeatur ex præcepto Dei, n. 4 l. 1 tit. 19 part. 1.—Primitiæ in qua quantitate solvi debeant, n. 1 l. 3 et 4 t. 19 part. 1.—debet Sacerdotibus dari, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 1.

PRIMPILARIUS quare dicatur, et idem est, quod hodie *Alferex*, n. 7 l. 25 tit. 15 part. 5.

PRIMO nominatus præsumitur magis dignus et major, n. 4 post princip. l. 9 tit. 5 part. 1.

PRIMOGENITUS an possit per patrem Regem à Regno excludi ex justa causa, n. 2 l. 9 t. 7 p. 2.—an succedat, in regno de jure naturæ primævo, ibid.—natus antequam pater ejus sit adeptus regnum, an in regno succedat, n. 10 in princip. l. 2 tit. 15 part. 2.—dici potest ille, qui succedit primogenito, n. 17 l. 2 t. 15 part. 2.—si factus sit monachus, vel canonicus regularis, an ad regni administrationem admittatur, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.—an possit majoriam acceptare, et repudiare hæreditatem, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 2.—Regis ante adeptum regnum, an succedat in regno, n. 1 in fin. l. 2 t. 15 part. 4.

PRIMOGENITURA, et in consideratione primogenituræ inspicitur tempus mortis, et quare, n. 6 in princip. l. 2 t. 8 part. 5.

PRIMUM DECRETUM, et qualiter detur sententia primi decreti, gloss. per textum ibi, l. 108 tit. 18 part. 5.

PRIMUM TESTAMENTUM quando revocetur per secundum, n. 1 cum aliis ibi, l. 24 per illum text. t. 1 p. 6, et gloss. l. 22 et 23 ibid.—testamentum semper tollitur per secundum, quando iudici hoc possit constare ex quibuscumque conjecturis, et quare, et ex quibus hoc perpendatur, n. 2 dict. l. 22 tit. 1 part. 6.

PRINCEPS si præsens sit, et in civitate ejus auctoritas semper requiritur in statutis, n. 1 l. 12 tit. 11 p. 1.—Principis auctoritas, an et quando in statutis populorum requiratur, ibid.—Princeps debet observare leges, quas condidit, non vi coactionis, sed voluntate, promotionis boni communis, n. 1 l. 16 tit. 1 part. 1.—an ligetur consuetudine, dict. n. 1 in fin.—Principis scientia an requiratur in introducenda consuetudine, et quando, gloss. penult. in medio, l. 3 t. 2 part. 1.—Princeps an habeat superioritatem super bonis clerico-

rum sui patrimonij, n. 2 l. 57 t. 6 part. 1.—an possit clericos delinquentes de suo territorio expellere, dict. n. 2 in fin.—Principi reservata quæ sit, remissivè per n. 1 l. 2 tit. 1 part. 2.—Princeps debet esse humanus, non superbus, nec injustitiam alicui facere debet, n. 5 et 6 l. 3 t. 1 p. 2.—Principes supremi sunt duo, scilicet, Imperator, et Papa, et quid velit dicere istud nomen in se, n. 4 l. 11 tit. 1 part. 2 et ibi n. 3.—Et an in ista dignitate succedatur jure hæreditario, n. 4 l. 12 t. 1 part. 2.—Principes Alemanniæ sunt quasi Reges, n. 4 in dict. l. 11 tit. 1 part. 2.—Princeps dicitur omnium pater, num. 4 l. 2 tit. 10 part. 2.—an possit alicui concedere supremam jurisdictionem, n. 12 l. 22 t. 15 part. 2.—aliquid contra Deum, vel continentiam jubens non est obediendus, n. 5 l. 25 tit. 15 part. 2.—est cor, et anima populi, et ipse est pater omnium, n. 5 l. 2 t. 19 part. 2.—an possit aliquem in militem creare, qui aliàs nullam habet nobilitatem, n. 6 l. 2 tit. 21 p. 2.—solus potest milites creare, et alij præter eum, et quando, n. 1 l. 11 t. 21 part. 2.—poterit nobilitare quem voluerit, et quomodo voluerit, n. 12 l. 12 tit. 21 p. 2.—regalia minimè concedere potest alicui, n. 5 l. 4 t. 26 part. 2.—an possit sine causa aliquem creare nobilem, et generosum, et à muneribus facere immunem, n. 4 l. 6 t. 27 part. 2.—Et onus istius sic exempti, an incumbat aliis, et an Princeps illud facere possit, ut sine causa onus unius alteri sustineant, ibid.—Princeps si declinat in perversum, dicitur minister diaboli, debetque velle omnes actus suos à justitia regulari, tam poli, quàm fori, ibidem.—per contractum, vel alio modo non potest regalia concedere in præjudicium successorum, nec ea minuere, et quando possit, n. 1 l. 28 tit. 11 part. 5, et n. 3 l. 15, et n. 2 l. 14 tit. 9 part. 6.—Principis confirmatio facit actum inter partes valere, quòd aliàs erat invalidum, et quando istud ita sit, n. 1 l. 15 tit. 18 part. 5.—Princeps quando dicatur aliquid ex certa scientia facere, dict. n. 4 dict. l. 15 tit. 18 part. 5.—cùm sit pater communis privilegium suum semper concedere videtur, ut sit sine alterius præjudicio, n. 2 l. 19 tit. 18 part. 5.—præsumitur in dubio omnia benè facere, n. 5 l. 30 tit. 18 part. 5.—tempore guerræ potest ponere homines in fortalicio meo, et sic alieno, n. 4 in fin. l. 31 ibid.—an possit alicui tollere dominium rei, et alteri dare, et an hoc sit contra jus naturale, n. 2 l. 31 tit. 18 part. 5, et n. 2 in quest. 28 l. 3 tit. 15 part. 6.—an possit alicui tollere actionem, sive ei competat de jure naturali, vel civili, et an defensionem, et quando, n. 1 l. 32 tit. 18 part. 5.—Et an cùm Princeps supradicta facit debeat apponere clausulam, scilicet, *non obstante aliqua lege, etc.* vide ibid.—Princeps quando rescribit contra jus naturale in eo justa causa numquam præsumitur, dict. n. 1 dict. l. 32.—poterit rescribere contra sententiam, quæ transivit in rem judicatam, ut causa iterum revideatur cum clausula ex certa scientia, vel non obstante, n. 6 in fin. l. 35 tit. 18 part. 5.—an possit revocare gratiam per eum factam venientibus ad habitandum in aliquo loco, et quando, n. 1 l. 49 tit. 18 part. 5.—in remunerationem servitorum potest civitatem, sive villam alicui donare, n. 4

l. 51 tit. 18 part. 4.—Principi reservata in signum specialis privilegij, per quam consuetudinem præscribantur, n. 2 l. 3 tit. 19 part. 3.—Princeps solus potest loca aliqua, id est, *Aldeas*, unire, alius non, n. 3 in princ. l. 7 tit. 20 part. 3.—an solus ipse causam committere possit cum clausula *appellatione remota*, vide n. 11 l. 15 tit. 25 part. 3.—an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, et aliorum dominorum, n. 2 l. 18 tit. 25 part. 3.—cujuscumque Provinciæ regni sui præsens est, dict. n. 2.—de plenitudine potestatis an possit tertiam appellationem concedere, n. 1 l. 25 tit. 25 p. 3.—potest alicui dare privilegium, ut alius præter eum non possit in certa parte maris piscare, n. 4 l. 11 t. 28 part. 5.—alicui jus aquæducendæ concedens ex aquæductu publico, qualiter istud intelligi debeat, n. 4 l. 3 tit. 31 part. 5.—utrum prohibere possit matrimonium contrahi inter servos, magnates, vel alios, ex aliqua causa, n. 5 l. 1 tit. 5 part. 4.—potest ex justa causa legittimare filium naturalem alicujus, etiam quoad succedendum in majoria, et qualis causa sit, n. 9 l. 1 tit. 15 p. 4.—est pater omnium subditorum, etiam clericorum in rebus temporalibus, n. 6 ad fin. l. 4 tit. 15 part. 4.—sæcularis an in temporalibus clericos, sive in majoribus, sive in minoribus ordinibus constitutos possit legitumare, ibidem.—facit injuriam petenti legitimationem filii sui, si ipse illud non faciat, n. 6 per text. ibi, l. 6 tit. 15 part. 4.—si in infidelitate sua permanserint, et subditi ejus ad fidem Christi convertantur, an ipse amittat dominium ipsorum et jurisdictionem; et quid si ipse simul cum eis fuerit ad fidem conversus, n. 1 et 5 l. 8 per text. ibi, tit. 21 part. 4.—an dicatur esse infidelis, qui multos infideles sub se habet, et an occupans suum Principatum de Papæ auctoritate tutus sit quoad Deum, vel non, dict. num. 3 dict. l. 8 tit. 21 part. 4.—si alicui vassallos donet de quibus vassallis intelligi debeat, n. 4 l. 2 tit. 24 part. 4.—numquam præsumitur aliquid facere de plenitudine potestatis, sed decenter, et secundum jus, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—an possit remittere poenam, quæ applicatur parti, et an illud cum causa facere possit, n. 8 l. 11 tit. 25 part. 4.—ex causa potest prohibere, ne aliquis de regno suo ad aliud regnum se transferat, n. 2 l. 15 tit. 25 part. 4.—an possit magnatem regni ex una parte regni ad aliam ex causa transferre, et an bona ibi assignata sint ejusdem naturæ quæ erant bona à magnate possessa in loco, à quo fuit ejectus, n. 4 quest. 25 l. 10 tit. 26 part. 4.—quando alicui facit donationem, quæ excedit quingentos solidos, vel si à privato Principi fiat, talis donatio insinuationem non requirit, neque scripturam, n. 1 l. 9 per text. ibi, t. 4 part. 5.—si alicui locum donaverit, et donatarius in loco illo de novo populum ædificet, et illi pro territorio totum locum sibi donatum deputet, an taliter ædificans ibidem jurisdictionem civilem, vel criminalem habeat, et quando, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5.—si alicui villam sive castrum donet cum omnibus juribus, etc. quid donare videatur, n. 5 l. 9 tit. 4 part. 5.—si donet, vel vendat rem alienam, an donatio, vel venditio teneat, sive credat illam esse suam, sive sciat illam esse alienam, et illud faciat de plenitudine potestatis, et quid præsume-